

Arrest

nr. 152 991 van 22 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn geboren in Malari, Borno state op 19 februari 1984. Uw ouders zijn afkomstig uit Edo state, maar verhuisden naar Borno state. U volgde lager en middelbaar onderwijs in Malari. Nadien hielp u uw vader op het land. Enkele keren per jaar zouden jullie naar Maiduguri gaan om jullie producten op de markt te verkopen. Op 10 januari 2015 werd uw jongste zus door enkele mensen naar huis gebracht ,ze werd bewusteloos teruggevonden langs de kant van de weg. Ze verklaarde verkracht te zijn geweest door leden van Boko Haram. Uw jongere broer trok met uw vaders wapen enkele dagen het bos in en verklaarde drie Boko Haram leden gedood te hebben om zijn zus te wreken. Op 13 januari 2015 werden uw moeder en zus door Boko Haram leden meegenomen, nadat ze uw vader en broer doodschoten. U kon ternauwernood ontkomen. Toen de leden van Boko

Haram verdwenen waren keerde u terug naar uw huis en begroef u uw vader en broer. U vertrok op 14 januari 2015 uit Malari naar Zidan in Niger, waar u op 16 januari 2015 aankwam. In Zidan ontmoette u (A.), die besloot u te helpen naar Marokko te reizen. Ze nam u mee in een bestelwagen naar Marokko en vervolgens reisde u per boot en per bestelwagen naar Parijs. (A.) raadde u aan in België asiel te vragen en gaf u een treinticket voor de reis. Op 28 januari 2015 kwam u in België aan, u vroeg de volgende dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart geboren te zijn in Malari, Damboa LGA (Local Government Area), Borno State en nooit elders gewoond te hebben tot u in januari 2015 uw land verliet (zie gehoorverslag CGVS p. 3, 4).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet aannemelijk maken werkelijk in Malari, Borno state gewoond te hebben en dus evenmin dat u er wegluchtte nadat uw familie werd ontvoerd/vermoord door Boko Haram in januari 2015.

Vooreerst valt op dat u verklaart enkel Engels en Ishan te spreken (zie CGVS p. 3, 4), terwijl u eveneens verklaart dat mensen in Malari, waar u steeds woonde, Hausa spreken (CGVS p. 15). Gevraagd of u enig Hausa spreekt, stelt u het niet te spreken, maar wel te verstaan. Gevraagd of u bijvoorbeeld tot tien kan tellen in het Hausa, stelt u dat u misschien tot vijf kan tellen: ishi, debian, aru (CGVS p. 15). Gevraagd of dat de getallen één, twee en drie zijn in Hausa, antwoordt u bevestigend (CGVS p. 15). Vooreerst zou men verwachten dat u, die heel uw leven in een stad zou gewoond hebben waar voornamelijk Hausa gesproken wordt (CGVS p. 3, 4, 15), het Hausa enigszins machtig zou zijn, minstens dat u in deze taal tot tien kan tellen. Verder valt op dat de getallen waarvan u beweert dat ze de overeenkomen met de woorden voor één, twee en drie in het Hausa, geen enkele gelijkenis vertonen met de werkelijke woorden in het Hausa voor deze getallen, noch met enige andere getallen tussen één en tien in het Hausa (volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar de talen/etnieën die oorspronkelijk in Borno state voorkomen, komt u niet verder dan Hausa en Fulani te noemen (CGVS p. 11), dit terwijl er in een groot deel van Borno state (waaronder de hoofdstad Maiduguri, waar u enkele keren per jaar kwam (CGVS p. 11)) voornamelijk Kanuri leven. De taal van de Kanuri heet eveneens 'Kanuri', in Maiduguri ook wel 'Yerwa' genoemd (zie informatie administratief dossier). Het woord Kanuri blijkt u echter in het geheel niet te kennen, u herkent het zelfs niet als taal of etnie wanneer het u wordt aangeboden (CGVS p. 17). Ook het woord 'Yerwa' herkent u niet correct (CGVS p. 17). Van beide woorden stelt u te denken dat het LGA's zijn. Opvallend genoeg herkent u het woord Yoruba wel als taal en kan u verschillende zuidwestelijke staten noemen waar het Yoruba volgens u gesproken wordt. **Het is dan ook des te frappanter dat u een taal die in uw eigen staat gesproken wordt niet noemt noch herkent (CGVS p. 16).**

Met betrekking tot uw afkomst en die van uw ouders, en met betrekking tot de talen die u spreekt, wordt bovendien vastgesteld dat uw verklaringen voor het CGVS verschillen van uw verklaringen bij DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken). Zo verklaarde u bij DVZ immers dat Engels uw moedertaal is en u geen andere talen spreekt (zie 'verklaring betreffende procedure' d.d. 29/1/2015). Ook verklaarde u dat uw beide ouders uit Maiduguri, Borno state afkomstig zijn (zie 'verklaring DVZ d.d. 29/1/2015, pt 5e en 13a). Voor het CGVS verklaart u echter dat u wel degelijk een andere taal tenzij het Engels beheerst, namelijk Ishan (CGVS p. 3, 4) en u stelt dat de taal van uw moeder is (CGVS p. 6). Verder verklaart u dat uw ouders beide afkomstig zijn uit Edo State (CGVS p. 6). Het lijkt er dus op dat u uw verklaringen hebt aangepast om uw gebrek aan kennis van het Hausa aannemelijker te maken.

U verklaart heel uw leven in Malari gewoond te hebben, een plaats in Damboa LGA (door u gespeld als Dambwa) (CGVS p. 4, 12). Voor de DVZ verklaarde u dat Malari een kleine plaats in de buurt van Maiduguri is, wat niet meteen verenigbaar is met uw verklaring voor het CGVS dat het een plaats in Damboa LGA is, op een uur rijden van Maiduguri (CGVS p. 3). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Damboa LGA tientallen kilometers van Maiduguri gelegen is, waardoor een plaats in deze LGA bezwaarlijk kan beschouwd worden als 'in de buurt van' Maiduguri (zie informatie administratief dossier). Zeker aangezien u verklaart dat Malari vlakbij Chibok ligt, waar u vanuit Malari te voet op twee uur tijd naartoe kan (CGVS p. 11), moet vastgesteld worden dat Malari volgens uw verklaringen ongeveer 100 km van Maiduguri gelegen is. Uw verklaringen over Malari en omgeving zijn bovendien weinig coherent. Zo verklaart u aanvankelijk dat Malari een dorp is, een kleine stad (CGVS p. 6), om later te verklaren dat Malari voor zover u weet de grootste stad in Damboa LGA is (CGVS p. 16). U stelt dat Malari is opgedeeld in wijken, maar u stelt de namen van de wijken niet te kennen. U stelt enkel Biu en Bama te kennen. Gevraagd wat Biu en Bama zijn, zegt u dat het de naam van de regio is (CGVS p. 12). Gevraagd over welke regio u het heeft, stelt u dat het Malari betreft. Gevraagd of Biu en

Bama dan in Malari zijn, stelt u dat ze er dichtbij zijn en u verklaart weinig coherent: 'Het zijn steden, groot, zoals Malari, kleine steden, zoals een dorp.' (CGVS p. 13). U stelt vervolgens dat beide plaatsen op een half uur tot een uur wandelen van Malari gelegen zijn (CGVS p. 13). Gevraagd of ze in Damboa LGA of in een andere LGA gelegen zijn blijft u het antwoord schuldig (CGVS p. 13). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zijn Biu en Bama de naam van twee LGA's in Borno state en van de gelijknamige hoofdsteden van deze LGA's. Men zou verwachten dat u hiervan op de hoogte was. Bovendien zou men verwachten dat u andere plaatsen of dorpen in Damboa LGA of in de buurt van Malari zou kunnen opnoemen, waarvan u zeker weet of ze al dan niet in Damboa LGA liggen, maar dit blijkt niet het geval (CGVS p. 15). Bovendien blijkt u zich niet te realiseren dat Damboa niet enkel de naam is van de LGA, maar ook van de gelijknamige stad. U verklaart desgevraagd immers dat het een LGA is en geen stad (CGVS p. 16). Dat u Alamin Mohammed kan noemen als Chairman van Damboa LGA (CGVS p. 16), doet geen afbreuk aan de **vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot Malari en omgeving, waardoor u in het geheel niet aannemelijk maakt inderdaad in Malari, Damboa LGA, Borno state verbleven te hebben**. Ten overvloede kan hieraan toegevoegd worden dat Malari in het geheel niet kan teruggevonden worden als stad, of zelfs als dorp, in Damboa LGA, laat staan dat het de grootste stad van Damboa LGA zou zijn (zie informatie administratief dossier). Er is wel een buurt aan de rand van de hoofdstad Maiduguri die Maimalari heet en één die Umalari heet, en er is een plaats in Konduga LGA die Malari heet (zie info administratief dossier), maar deze plaatsen komen dus niet overeen met de beschrijving die u geeft.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de informatie die u over Boko Haram kan geven, niet verder gaat dan wat nationaal en internationaal over hen geweten is. In geen geval tonen uw verklaringen een persoonlijke betrokkenheid bij de situatie in Borno state aan, zoals dat verwacht kan worden van iemand die er heel zijn leven gewoond heeft en die beweert dat zijn gezin er werd ontvoerd/uitgemoord. U weet niet hoe de problemen tussen Boko Haram en de overheid aanvankelijk ontstonden, u verklaart slechts dat er vermoedens zijn dat ze in Gwoza ontstonden en dat ze opkwamen rond 2010, 2011 (CGVS p. 10, 11). Verder herkent u de naam van hun leider Abubakar Shekau (CGVS p. 16) en kan u de ontvoering vorig jaar van meer dan 200 schoolmeisjes in Chibok noemen (CGVS p. 11), al kan u niet specificeren wanneer de meisjes ontvoerd werd (CGVS p. 15). Gevraagd of Boko Haram in 2014 en 2015 nog andere plaatsen in Borno State aanviel, stelt u dat ze bijna alle dorpen aanvielen, en niet enkel in Borno state, maar ook in de hoofdstad en in heel Nigeria (CGVS p. 14). Gevraagd naar voorbeelden van plaatsen in Borno state die ze aanvielen noemt u echter opnieuw Chibok, Malari en ook Askari LGA (waarmee u vermoedelijk Askira/Uba LGA bedoelt). Gevraagd of u meer specifieke voorbeelden in Borno state kent, zoals de schoolmeisjes die in Chibok ontvoerd werden, stelt u dat er veel voorbeelden zijn, maar u kent niet de specifieke stad (CGVS p. 14).

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt startten de gewelddadige aanvallen van Boko Haram in het midden van 2009, nadat de autoriteiten volgelingen van Yusuf Mohammed hadden beschoten tijdens een Boko Haram begrafenis in Maiduguri. Dit leidde tussen 26 en 31 juli tot confrontaties tussen overheidstroepen en Boko Haram, waarbij meer dan 800 mensen gedood werden in Borno, Bauchi, Yobe en Kano state, onder wie veel leden van Boko Haram. In Maiduguri vielen volgelingen van Mohammed Yusuf in de nacht van 26 op 27 juli verschillende politiestations, huizen van politiebeambten en kerken aan. Tegen de ochtend was de stad Maiduguri grotendeels onder controle van Boko Haram, waarop het leger op 28 en 29 juli in de tegenaanval ging. Nadat Yusuf Mohammed op 30 juli 2009 gevangen werd genomen door de autoriteiten, komt hij in onduidelijke omstandigheden om het leven (zie informatie administratief dossier). Na het geweld in juli 2009 gaat de Boko Haram beweging ondergronds. Al deze gebeurtenissen blijken echter aan u voorbij te zijn gegaan, daar u verklaart dat Boko Haram volgens u in 2010 of 2011 opkwam (CGVS p. 10, 11). De naam Yusuf Mohammed herkent u niet (CGVS p. 17). Van iemand die beweert heel zijn leven in Borno state gewoond te hebben en zijn volledige familie verloren te zijn aan Boko Haram, mag men nochtans verwachten dat hij enige toelichting kan geven bij de opkomst van Boko Haram en hun activiteiten in zijn regio.

Hoewel Boko Haram inderdaad enkele dorpen in Askira/Uba LGA aanviel, vielen zij daarnaast ook de stad Damboa aan en verschillende dorpen in Damboa LGA. Uit de beschikbare informatie blijkt dat Boko Haram de stad Damboa innam in juli 2014 en er grote schade aanrichtte. Er vielen tientallen doden, zowel bij de inname van de stad als bij de bevrijding door het leger in de maand erna. Van de problemen in Damboa, één van de grootste steden van Borno state en de hoofdstad van Damboa LGA, waar u beweert gewoond te hebben, maakt u echter in het geheel geen melding (CGVS p. 14). Meer nog, u bent klaarblijkelijk niet op de hoogte van het bestaan van een stad die Damboa heet in Damboa LGA (CGVS p. 16). Nog voor de aanval op Damboa in juli 2014 werden verschillende dorpen, zoals Talasla, Ajigin, Mangozam, Abima, Abulam en Keloruwa overgenomen door Boko Haram. Ook deze dorpen uit uw eigen (beweerde) omgeving noemt u niet, gevraagd naar andere plaatsen in Borno state waar Boko Haram voor problemen zorgde. Het dorp Talasla herkent u zelfs niet wanneer het u

wordt aangeboden (CGVS p. 16) en van Abima denkt u dat het een LGA in Borno state is, terwijl het een dorp in uw eigen (beweerde) LGA is (CGVS p. 17). De plaats Bama, die u wel noemt, maar in het geheel niet kon situeren (zie supra en CGVS p. 13), blijkt naast een LGA ook de naam van de tweede grootste stad van Borno state, die bovendien verschillende keren door Boko Haram werd aangevallen, tot ze uiteindelijk door hen werd ingenomen in oktober 2014. Hoewel de stad nog steeds onder hun controle was toen u uit uw land vertrok in januari 2015, vermeldt u deze evenmin wanneer gevraagd naar plaatsen in Borno state die te lijden hadden onder Boko Haram (CGVS p. 14).

Uw oppervlakkige kennis over Boko Haram en de incidenten met betrekking tot deze groep in Borno State, doen afbreuk aan uw voorgehouden persoonlijke problemen met de groep en bevestigen verder de ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Borno State.

Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram en dat de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Hieruit blijkt eveneens duidelijk dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat er actueel voor burgers in het zuiden van Nigeria een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van artikel 3 EVRM. Hij zal door de bestreden beslissing naar zijn thuisland Nigeria worden teruggestuurd ondanks dat het daar gevaarlijk is en hij dient te vrezen voor zijn leven en/of erger.

Verzoekers thuisland is immers verwickeld in een burgeroorlog. Verzoeker citeert algemene informatie omtrent Boko Haram en het gebruik van foltering door de politie.

Verzoeker stelt dat zijn thuisland daarnaast wordt geconfronteerd met een ebola-crisis die aan veel onschuldigen het leven kost. Hij citeert in deze een artikel van Artsen Zonder Grenzen.

Verzoeker betoogt duidelijk te hebben aangetoond dat hij niet kan worden teruggestuurd naar zijn thuisland omwille van de oorlog, de ebola-uitbraak en de politiediensten die burgers folteren. Hij dient hiervoor rechtstreeks en persoonlijk te vrezen nu zijn familie slachtoffer werd van Boko Haram.

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de reeds in het verzoekschrift aangehaalde informatie bij het verzoekschrift en omschrijft deze als “Bewijs van onveilig thuisland verzoeker” (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-6).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille

van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat aan verzoekers beweerde herkomst van en problemen in Malari in Borno State geen geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker (i) geen documenten bijbracht ter staving van zijn voorgehouden identiteit en reisweg; (ii) een frappant gebrek aan kennis van het Hausa vertoonde; (iii) niet op de hoogte bleek van de talen en etnieën die oorspronkelijk in Borno State voorkomen; (iv) bij het CGVS en bij de DVZ uiteenlopende verklaringen aflegde over zijn talenkennis en de herkomst van zijn ouders, hetgeen het vermoeden doet rijzen dat hij zijn verklaringen aanpaste om zijn gebrek aan kennis van het Hausa aannemelijker te maken; (v) een manifest gebrek aan kennis tentoonspreide en incoherente verklaringen aflegde over de plaats en regio waar hij zijn hele leven beweerde te hebben gewoond; (vi) beweerde te hebben gewoond in een plaats die niet kon worden teruggevonden als stad of dorp in zijn verklaarde LGA; (vii) een gebrek aan kennis vertoonde over Boko Haram en de incidenten met betrekking tot deze groepering in zijn voorgehouden regio van herkomst.

Verzoeker poneert op algemene wijze dat zijn familie slachtoffer werd van Boko Haram. Hij voert echter niet één concreet en dienstig argument aan tegen de voormelde motieven. Deze vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd. Zij volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst en problemen met Boko Haram.

Aangezien verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over de plaats waar hij zijn hele leven zou hebben gewoond en de problemen die hij aldaar zou hebben gekend, maakt hij het onmogelijk om een duidelijk en realistische beeld te krijgen van zijn werkelijke herkomst, levensloop, (verblijfs-)situatie en problemen. Aldus verhindert hij door zijn gebrek aan medewerking om een concrete en correcte inschatting te maken van de eventuele nood aan bescherming in zijn hoofde en kan niet worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Reeds hoger werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst en problemen. Derhalve is zijn verwijzing naar de algemene situatie in (delen van) Nigeria niet dienstig. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand een bepaalde regio of een bepaald land immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand. Dit is de toestand in de regio en het land waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.2.5. Verweerder stelt terecht dat uit de bij de nota gevoegde informatie (bijlagen 2 en 3) blijkt dat Nigeria niet meer wordt getroffen door het ebola-virus. Verzoekers verwijzing naar het risico om in Nigeria ebola op te lopen is derhalve niet dienstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS